

Η γερόντισσα είναι ένα από τα δευτερεύοντα πρόσωπα της τραγωδίας τα οποία διαφέρουν από τους επώνυμους ήρωες στα εξής :

- Δεν αναφέρεται με το όνομα της αλλά μόνο με την ιδιότητα της (του φύλακα)
- Είναι λαϊκός τύπος σε αντίθεση με τον Μενέλαο και συμπεριφέρεται ανάλογα με την ταπεινή καταγωγή της και την έλλειψη παιδείας της
- Δεν παίρνει αποφάσεις και δεν επηρεάζει τη συμπεριφορά των ηρώων
- Εγκαταλείπει τη σκηνή , όταν τελειώνει την αποστολή της

Ο Ευριπίδης επέλεξε να εμφανίσει μία γυναίκα στο ρόλο του φύλακα στη 2η σκηνή του

Α΄ Επεισοδίου γιατί :

- 1) Αν έβαζε έναν άντρα τότε αυτός θα συνέλαβε αμέσως τον Μενέλαο , θα τον οδηγούσε στο Θεοκλύμενο , ο οποίος και θα τον σκότωνε .
- 2) Μια γυναίκα όσο σκληρή κι αν είναι στο τέλος αποκαλύπτεται πιο φιλόφρων από έναν άνδρα
- 3) Ο διάλογος γίνεται πιο διασκεδαστικός όταν ο Μενέλαος , παρουσιάζεται ανίκανος να την αντιμετωπίσει .
- 4) Τονίζεται επίσης η τραγικότητα του Μενέλαου αφού φαίνεται ανίκανος να συγκρουστεί μαζί της
- 5) ' ' Η πολυλογού ' ' γερόντισσα μπορούσε να μεταδώσει στο Μενέλαο περισσότερες πληροφορίες χρήσιμες για την εξέλιξη του μύθου (θεατρική οικονομία) κυρίως ως προς την αναγνώριση .

Στην αρχή της σκηνής η γερόντισσα είναι σκληρή και αυστηρή διότι εκτελεί τις αυστηρές διαταγές του Θεοκλύμενου (<< τον φοβάμαι >>) , στο τέλος όμως δηλώνει ότι αγαπά τους Έλληνες και γίνεται πιο ανεκτική απέναντι στο Μενέλαο λέγοντας ότι θα κρατήσει μυστική την παρουσία του στην Αίγυπτο . Εδώ λοιπόν ο Ευριπίδης μεθοδεύει το μύθο του , για να οργανώσει όπως θέλει τη συνέχεια της ιστορίας του και να κρατήσει αμείωτο το ενδιαφέρον των θεατών